

SKO.4150.2846.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 2 i § 2a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm., dalej: K.p.a.),
- art. 61 ust. 1, ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2023 r. poz. 977, dalej: u.p.z.p.),
- art. 1, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołań, które wniosły niezależnie: Pani _____ i Pani _____
od decyzji Wójta Gminy Dygowo znak: BPP.6730.52.2022.2023 z dnia 12.10.2023 r. o ustaleniu warunków zabudowy dla inwestycji polegającej na budowie elektrowni fotowoltaicznej wraz z niezbędną infrastrukturą oraz magazynami energii na działkach nr 151/1 i 152 obręb Stojkowo,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie w składzie:

Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Agata Witkowska
– Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 11 kwietnia 2024 r. orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Dygowo ustalił warunki zabudowy dla wskazanej inwestycji na wniosek Projekt-Solartech Development Spółka z o. o. z dnia 13.10.2022 r. (data wpływu). W uzasadnieniu decyzji wskazano, że w świetle art. 61 ust. 1 pkt 3-5 i ust. 3 oraz po uzgodnieniu decyzji zgodnie z art. 53 ust. 6 u.p.z.p. zostały spełnione warunki umożliwiające wydanie decyzji o warunkach zabudowy.

Na niniejsze rozstrzygnięcie odwołanie wniosły niezależnie: Pani _____ i Pani _____
(dalej: Skarżące). _____ zarzuciła wydanie decyzji z naruszeniem:

- (a) art. 10 ust. 2a u.p.z.p., poprzez jego niezastosowanie, albowiem decyzję wydano bez konfrontacji z postanowieniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy;
- (b) art. 54 pkt 2 lit. c u.p.z.p. w związku z art. 64 ust. 1 u.p.z.p. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, albowiem zaskarżona decyzja w sposób niepełny określa warunki i szczegółowe zasady zagospodarowania terenu oraz jego zabudowy wynikające z przepisów odrębnych, a w szczególności w zakresie obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji;
- (c) art. 61 ust. 3 u.p.z.p. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i w konsekwencji pominięcie art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p.;
- (d) przepisów postępowania mającym istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy - art. 7, 8, 9, 77 § 1, art. 80 oraz art. 107 § 3 k.p.a., poprzez wydanie rozstrzygnięcia w sprawie z przekroczeniem zasady

swobodnej oceny dowodów i w konsekwencji ustalenie odległości paneli fotowoltaicznych od granicy działki w sytuacji braku zebrania materiału dowodowego.

Pani zarzuciła decyzji naruszenie:

- 1) art. 61 ust. 3 u.p.z.p., poprzez przyjęcie, że znajduje on zastosowanie w sprawie,
- 2) art. 61 ust. 1 pkt 5 u.p.z.p., poprzez niezbadanie zgodności decyzji z przepisami o ochronie gruntów rolnych,
- 3) art. 10 ust. 2au.p.z.p., poprzez wydanie zaskarżonej decyzji o warunkach zabudowy dla terenu nieprzewidzianego w studium zagospodarowania przestrzennego dla tego typu inwestycji (budowy instalacji fotowoltaicznych o mocy ponad 500 kW),
- 4) art. 61 ust. 1 pkt 6 u.p.z.p. poprzez jego niezastosowanie i niepoczynienie ustaleń, czy zamierzenie budowlane znajdzie się w obszarze określonym w tym przepisie,
- 5) art. 60 ust. 4 u.p.z.p. poprzez jego niezastosowanie i powierzenie sporządzenia projektu decyzji osobie, która nie udokumentowała kwalifikacji zawodowych.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do wydania nowej decyzji w trybie art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje. Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, jednakże z innych przyczyn niż podniesione przez Skarżące.

Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowi ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej u.p.z.p.). Kolegium rozpatruje niniejszą sprawę na podstawie ww. ustawy wg stanu na dzień 23 września 2023 r., tj. przed dniem wejścia w życie zmian wprowadzonych ustawą z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1688). Zgodnie z art. 59 ust. 1 ww. ustawy zmieniającej, do spraw dotyczących ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego lub wydania decyzji o warunkach zabudowy, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym. Niniejsza sprawa została wszczęta na wniosek z dnia 13.10.2022 r. (data wpływu).

Zmiana zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego, co ma miejsce w niniejszej sprawie, polegająca na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmiana sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, z zastrzeżeniem art. 50 ust. 1 i art. 86, wymaga ustalenia, w drodze decyzji, warunków zabudowy. Zgodnie z art. 60 ust. 1 u.p.z.p. decyzję o warunkach zabudowy wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta po uzgodnieniu z organami, o których mowa w art. 53 ust. 4, i uzyskaniu uzgodnień lub decyzji wymaganych przepisami odrębnymi. W myśl art. 60 ust. 4 ustawy, procedura wymaga sporządzenia projektu decyzji o ustaleniu warunków zabudowy, co powierza się osobie, o której mowa w art. 5, albo osobie wpisanej na listę izby samorządu zawodowego architektów posiadającej uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w specjalności architektonicznej albo uprawnienia budowlane do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń w specjalności architektonicznej.

Niniejsza sprawa była już przedmiotem postępowania odwoławczego w wyniku rozpatrywania odwołania od wcześniejszej decyzji Wójta Gminy Dygowo znak: BPP.6730.52.2022 z dnia 9 stycznia 2023 r. ustalającej warunki zabudowy dla przedmiotowej inwestycji. Decyzją znak: SKO.4150.428.2023 z dnia 28 sierpnia 2023 r. Kolegium uchyliło tę decyzję i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia. Na podst. art. 138 § 2 K.p.a. Kolegium wskazało okoliczności, które organ

pierwszej instancji powinien wziąć pod uwagę, rozpatrując ponownie sprawę, tj. powierzyć sporządzenie projektu decyzji osobie uprawnionej, spełniającej wymogi art. 60 ust. 4 lub art. 5 u.p.z.p., ustalić czy została spełniona przesłanka z art. 61 ust. 1 pkt 6 lit. a-c u.p.z.p. oraz wydać rozstrzygnięcie z pominięciem warunków wynikających z art. 61 ust. 1 pkt 1-2 u.p.z.p., wobec wyłączenia ich stosowania w odniesieniu do instalacji odnawialnego źródła energii. Wskazania te zostały spełnione jedynie w części.

Przystępując do rozpatrzenia odwołania, Kolegium ustaliło, że w wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy, zostało przez organ pierwszej instancji wykazane, że projekt decyzji został sporządzony przez osobę spełniającą wymogi art. 60 ust. 4 lub art. 5 u.p.z.p. W aktach znajduje się zaświadczenie nr Z-556/kw/398/2014 Polskiej Izby Urbanistów Zachodniej Okręgowej Izby urbanistów z siedzibą we Wrocławiu, poświadczające posiadanie kwalifikacji przez autora projektu decyzji do wykonywania zawodu urbanisty. Należy więc przyjąć, że spełnia on wymogi z art. 5 pkt 3 u.p.z.p., tj. posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu urbanisty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzyskane na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2013 r. poz. 932 i 1650). Nieprawidłowość wskazana w poprzedniej decyzji kasatoryjnej Kolegium została zatem usunięta i nie znajduje uzasadnienia zarzut odwołania dotyczący powierzenia sporządzenia projektu decyzji osobie, która nie udokumentowała kwalifikacji zawodowych.

Zgodnie z art. 61 ust. 1 u.p.z.p., wydanie decyzji o warunkach zabudowy jest możliwe jedynie w przypadku łącznego spełnienia następujących warunków:

- 1) co najmniej jedna działka sąsiednia, dostępna z tej samej drogi publicznej, jest zabudowana w sposób pozwalający na określenie wymagań dotyczących nowej zabudowy w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu;
- 2) teren ma dostęp do drogi publicznej;
- 3) istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego;
- 4) teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1;
- 5) decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi;
- 6) zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze:
 - a) w stosunku do którego decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273 i 1846 oraz z 2023 r. poz. 595), ustanowiony został zakaz, o którym mowa w art. 22 ust. 2 pkt 1 tej ustawy,
 - b) strefy kontrolowanej wyznaczonej po obu stronach gazociągu,
 - c) strefy bezpieczeństwa wyznaczonej po obu stronach rurociągu.

Zgodnie z brzmieniem art. 61 ust. 3 u.p.z.p. przepisów ust. 1 pkt 1 i 2 nie stosuje się do linii kolejowych, obiektów liniowych i urządzeń infrastruktury technicznej, a także instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Zgodnie z tym przepisem, instalacja odnawialnego źródła energii oznacza instalację stanowiącą wyodrębniony zespół:

- a) urządzeń służących do wytwarzania energii opisanych przez dane techniczne i handlowe, w których energia jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii, lub,

b) obiektów budowlanych i urządzeń stanowiących całość techniczno-użytkową służący do wytwarzania biogazu rolniczego.

Niewątpliwie farma fotowoltaiczna zalicza się do instalacji odnawialnego źródła energii. Natomiast urządzenia służące do przesyłania energii należy zaliczyć do urządzeń infrastruktury technicznej.

Oznacza to, że wydanie decyzji dla tego zamierzenia inwestycyjnego nie jest uzależnione od spełnienia warunku tzw. dobrego sąsiedztwa oraz dostępu do drogi publicznej i tym samym nie ma obowiązku sporządzenia analizy, o jakiej mowa w art. 61 ust. 5a u.p.z.p. Analizę przeprowadza się w celu ustalenia wymagań dla nowej zabudowy i zagospodarowania terenu. Ponownie należy wskazać, że w tym stanie prawnym nie znajdują uzasadnienia zarzuty Skarżących w kwestii zastosowania art. 61 ust. 3 u.p.z.p. oraz konieczności badania planowanej zabudowy pod kątem kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu.

Jak już Kolegium wskazało w poprzedniej decyzji kasatoryjnej, w niniejszej sprawie należało zweryfikować spełnienie warunków wskazanych w art. 61 ust. 1 pkt 3-6, tj. czy istniejące lub projektowane uzbrojenie terenu, z uwzględnieniem ust. 5, jest wystarczające dla zamierzenia budowlanego; czy teren nie wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne albo jest objęty zgodą uzyskaną przy sporządzaniu miejscowych planów, które utraciły moc na podstawie art. 67 ustawy, o której mowa w art. 88 ust. 1 oraz czy decyzja jest zgodna z przepisami odrębnymi i czy spełnia warunek lokalizacji z pkt 6. Dla ustalenia warunków zagospodarowania dla instalacji fotowoltaicznej ustawodawca wyłączył obowiązek przeprowadzania analizy urbanistycznej w zakresie kontynuacji funkcji, parametrów, cech i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym gabarytów i formy architektonicznej obiektów budowlanych, linii zabudowy oraz intensywności wykorzystania terenu. Wobec tego brak jest podstaw do określania w decyzji wymagań dotyczących ustalenia, o których mowa w art. 61 ust. 6 u.p.z.p., tj.:

- 1) linii zabudowy;
- 2) wielkości powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki albo terenu;
- 3) szerokości elewacji frontowej;
- 4) wysokości górnej krawędzi elewacji frontowej, jej gzymsu lub atyki;
- 5) geometrii dachu (kąta nachylenia, wysokości kalenicy i układu połaci dachowych).

Odnoszą się one do wszystkich tych elementów, które organ bada w ramach oceny spełnienia warunku kontynuacji funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w rozumieniu art. 61 ust. 1 pkt 1 u.p.z.p., podczas gdy ustalenie warunków zabudowy dla inwestycji objętej wnioskiem nie jest uzależnione od spełnienia warunku tzw. dobrego sąsiedztwa oraz dostępu do drogi publicznej.

W wyniku ponownego rozpatrzenia sprawy, organ pierwszej instancji wydał niemal tożsamą decyzję, nie biorąc pod uwagę wskazań Kolegium. Stanowi to naruszenie przepisów postępowania, w stopniu mającym wpływ na rozstrzygnięcie. Zgodnie bowiem z art. 138 § 2 K.p.a., przekazując sprawę, organ odwoławczy powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Zgodnie natomiast z art. 138 § 2a K.p.a., jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów. Wytyczne takie zostały określone w treści uzasadnienia decyzji w celu uniknięcia powielania uprzednio popełnionych błędów przez organ pierwszej instancji przy

ponownym rozpoznawaniu sprawy. Organ jednakże nie zastosował się i ponownie wydał tożsame rozstrzygnięcie, bez podstawy prawnej.

Ponieważ nie było podstaw do przeprowadzenia analizy funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mowa w ust. 1 na podst. art. 61 ust. 5a u.p.z.p. w celu ustalenia wymagań dla nowej zabudowy i zagospodarowania terenu, to nie było również podstaw do wyznaczenia tychże parametrów. Nie jest organowi odwoławczemu wiadome, na jakiej podstawie biegły urbanista wyznaczył parametry, nie przeprowadzając uprzednio analizy urbanistycznej. Sposób ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku planu miejscowego został określony w rozporządzeniu wydanym przez Ministra Infrastruktury na podst. art. 61 ust. 6 u.p.z.p. Co do zasady, parametry te wyznacza się w oparciu o istniejącą na obszarze analizowanym zabudowę. Należy zauważyć, że organ planistyczny nie jest również uprawniony do wyznaczania odległości inwestycji od granic terenu czy też innych obiektów lub urządzeń, takich jak rów. Dokładną lokalizację inwestycji określa się na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę na podstawie odrębnych przepisów, m.in. na podstawie ustawy o drogach publicznych. Zatem za wadliwe należy uznać określenie „nieprzekraczalnej linii zabudowy” 2 metry od granicy rowu, 17 m od granicy z drogą powiatową.

Linia zabudowy to linia wyznaczająca maksymalne zbliżenie obiektu budowlanego do drogi lub ulicy i jest ona wyznaczana, co do zasady, jako przedłużenie linii istniejącej zabudowy na działkach sąsiednich na podst. § 4 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie sposobu ustalania wymagań dotyczących nowej zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jak już wspomniano wyżej, rozporządzenie to nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie, w związku z tym linia zabudowy się nie wyznacza. W niniejszej sprawie organ ustalił ten parametr, pomimo braku podstawy prawnej, a dodatkowo w sposób nieprawidłowy, niezgodnie z ww. rozporządzeniem.

Skoro planowana do realizacji inwestycja jest instalacją odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, to zasadnym jest stwierdzenie, że brak jest podstaw dla przeprowadzania w sprawie analizy funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu w zakresie warunków, o których mowa w art. 61 ust. 1 u.p.z.p. Inwestycja ta nie musi bowiem w myśl art. 61 ust. 3 u.p.z.p. spełniać zasady tzw. dobrego sąsiedztwa, jak również teren, na którym ma być realizowana, nie musi posiadać dostępu do drogi publicznej. W konsekwencji – brak jest podstaw do orzekania w tym zakresie (vide: Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 6 listopada 2019 r. sygn. akt II OSK 3327/17).

Ponownie rozpatrując sprawę, organ pierwszej instancji przeprowadził jednakże analizę funkcji oraz cech zabudowy i zagospodarowania terenu, bez zastosowania wymogów ustawowych (m.in. nie wyznaczając obszaru analizy na prawidłowej mapie). W analizie wskazano w pkt 4 odnośnie uzbrojenia „nie dotyczy”, choć wymóg wystarczającego uzbrojenia (art. 61 ust. 1 pkt 3 u.p.z.p. dotyczy również instalacji OZE) – natomiast w decyzji wskazano, że zaopatrzenie w energię elektryczną nastąpi poprzez przyłącze do sieci w zakresie dostawy energii, choć w aktach brak jest zapewnienia gestora sieci, które gwarantowałyby wykonanie wystarczającego uzbrojenia terenu, a co za tym idzie, nie został spełniony warunek w art. 61 ust. 1 pkt. 3 u.p.z.p. Analiza nie obejmuje również ustalenia parametrów nowej zabudowy, które znalazły się w decyzji. Organ pierwszej instancji dokonał również ustalenia w zakresie przesłanki z art. 61 ust. 1 pkt 6 u.p.z.p., tj. czy zamierzenie budowlane nie znajdzie się w obszarze wskazanym w lit. a-c i jednym zdaniem w wynikach analizy wskazał, że obszar objęty decyzją nie jest położony w granicach ww. stref. Jednakże w decyzji brak jest wskazania uzasadnienia dla spełnienia tej przesłanki, bowiem decyzja w ogóle w tej kwestii się

nie wypowiada. Należy zatem uznać, że postępowanie zostało przeprowadzone nieprawidłowo, w sposób mający wpływ na rozstrzygnięcie.

Odnosząc się natomiast do zarzutów Skarżących należy podkreślić, że na etapie ustalania warunków zabudowy, organ planistyczny ustala jedynie w ramach kompetencji, czy wnioskowane zamierzenie inwestycyjne nie zakłóci ładu przestrzennego istniejącego w obszarze analizowanym, z uwzględnieniem ustawowego wyłączenia stosowania art. 61 ust. 1 pkt 1 i 2 u.p.z.p. Natomiast kwestia zgodności inwestycji z przepisami technicznymi z zakresu szeroko pojętego prawa budowlanego czy też bezpieczeństwa pożarowego, nie należy do kompetencji organu rozpatrującego wnioski o ustalenie warunków zabudowy. Wprawdzie przepis art. 61 ust. 1 pkt 5 u.p.z.p. wskazuje na wymóg zgodności inwestycji z przepisami odrębnymi, niemniej organ planistyczny nie może wkraczać w zakres kompetencji organu administracji architektoniczno-budowlanej, który będzie procedował na dalszym etapie inwestycyjnym o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę. Zatem okoliczności takie, jak odległość od granicy lub pomiędzy obiektami budowlanymi, bezpieczeństwo pożarowe, nie podlegają analizie na etapie ustalania warunków zabudowy. Weryfikacja spełnienia wymogów z art. 5 ustawy Prawo budowlane, w kwestii użytkowania, projektowania i budowy w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, również w zakresie poszanowania, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich (art. 5 ust. 1 pkt 9 Pb) dokonywana jest na dalszym etapie inwestycyjnym przez organ administracji architektoniczno-budowlanej. Zarzuty Skarżących odnośnie potencjalnej możliwości wystąpienia nieprawidłowości oraz brak zgody właściciela nieruchomości sąsiedniej na realizację planowanej inwestycji, nie stanowią przesłanki do odmowy ustalenia warunków zabudowy. Należy w tym miejscu podkreślić, że zgodnie z art. 72 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2023.11436 t.j.), Inwestor dołączył do wniosku o wydanie decyzji o warunkach zabudowy decyzję Wójta Gminy Dygowo nr 5/2022 z dnia 29 sierpnia 2022 r. o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia. Decyzja została wydana po pozytywnym zaopiniowaniu przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kołobrzegu oraz Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie. Wpływ planowanej inwestycji na środowisko, w tym na zdrowie mieszkańców, był przedmiotem oceny w postępowaniu zakończonym ww. decyzją.

W tym miejscu należy odnieść się również do zarzutów odwołania w kwestii wydania decyzji z naruszeniem art. 10 ust. 2a u.p.z.p., poprzez wydanie zaskarżonej decyzji o warunkach zabudowy dla terenu nieprzewidzianego w studium zagospodarowania przestrzennego dla tego typu inwestycji (budowy instalacji fotowoltaicznych o mocy ponad 500 kW. Zgodnie z aktualną linią orzecniczą, brzmienie art. 61 ust. 3 u.p.z.p. nie daje podstaw do wprowadzania ograniczeń w jego zastosowaniu poprzez dokonywanie rekonstrukcji treści art. 61 ust. 3 u.p.z.p. z uwzględnieniem art. 10 ust. 2a u.p.z.p. ze względu na wewnętrzny i niewiążący przy wydawaniu decyzji charakter postanowień studium (vide: WSA w Poznaniu wyrok z 16 marca 2022 r., IV SA/Po 96/22, WSA w Bydgoszczy wyrok z 20 września 2022 r., II SA/Bd 549/22, NSA wyrok z 29 czerwca 2022 r., II OSK 1276/21, NSA wyrok z 12 października 2022 r., II OSK 1482/21, NSA wyrok z 3 listopada 2022 r., II OSK 2130/22, NSA wyrok z 22 listopada 2022 r., II OSK 2249/22). Odrębność prawnego charakteru decyzji o warunkach zabudowy oraz studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, wykluczająca uznanie systemowego powiązania tych aktów. Brak rozmieszczenia w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW nie wyłącza dopuszczalności ustalenia warunków zabudowy i zagospodarowania terenu dla

takiej inwestycji. Jest to podyktowane tym, że stosownie do art. 9 ust. 4 u.p.z.p. ustalenia studium są wiążące dla organów gminy przy sporządzaniu planów miejscowych. Jeżeli jednak studium nie jest aktem prawa miejscowego, co wynika z art. 9 ust. 5 u.p.z.p., to jego zapisy nie są wiążące dla organu na etapie wydawania decyzji o warunkach zabudowy. Z uwagi na powyższe art. 10 ust. 2 u.p.z.p., jak i art. 15 ust. 3 pkt 3a u.p.z.p. nie mogą stanowić podstaw normatywnych, które powinny być uwzględniane przy ustalaniu warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.

Kolegium nie podziela również zarzutu niezbadanie zgodności decyzji z przepisami o ochronie gruntów rolnych, gdyż decyzja została prawidłowo uzgodniona ze starostą Powiatu w Kołobrzegu w zakresie ochrony gruntów rolnych – postanowienie znak: OŚ.0724.00526.2023 z dnia 15.09.2023 r.

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, Kolegium ustaliło, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania w szczególności art. 7, art. 77, art. 80, art. 107 § 3 K.p.a., a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Zaistniałe braki nie mogą być uzupełnione przez Kolegium w trybie art. 136 K.p.a., bez naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania. Zgodnie z tym przepisem, organ odwoławczy może przeprowadzić na żądanie strony lub z urzędu dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów w sprawie albo zlecić przeprowadzenie tego postępowania organowi, który wydał decyzję (§ 1). Należy jednak zauważyć, że uchylenie zaskarżonej decyzji, nawet w części i orzeczenie przez organ odwoławczy, wymagałoby ponownego sporządzenia projektu decyzji przez osobę uprawnioną zgodnie z art. 60 ust. 4 u.p.z.p. Projekt decyzji ponownie podlega uzgodnieniom z właściwymi organami na podst. art. 53 ust. 4 u.p.z.p. W ocenie Kolegium, przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania w tak szerokim zakresie byłoby nadmiernie utrudnione i naruszałoby zasadę dwuinstancyjności postępowania, bowiem stronom nie przysługiwałoby w tym wypadku konstytucyjne prawo zaskarżenia decyzji do drugiej instancji (art. 78 Konstytucji, art. 15 K.p.a.), a wyłącznie skierowanie skargi do sądu administracyjnego.

Przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, na podst. art. 138 § 2 K.p.a. organ pierwszej instancji weźmie pod uwagę wskazane przez Kolegium okoliczności, tj. wyda rozstrzygnięcie z pominięciem warunków wynikających z art. 61 ust. 1 pkt 1-2 u.p.z.p., wobec wyłączenia ich stosowania w odniesieniu do instalacji odnawialnego źródła energii, po dokonaniu ustaleń w zakresie spełnienia przesłanek koniecznych do wydania decyzji (art. 61 ust. 1 pkt 3-6 u.p.z.p.). Ustalenia winny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu decyzji.

Decyzja jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw (w dwóch egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70 -526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10) za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie (75-626 Koszalin, ul. Gen. Władysława Andersa 34) w terminie 14 dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji. Do sprzeciwu stosuje się odpowiednio przepisy o skardze, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję - zgodnie z art. 64 b § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Zasady uiszczenia oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Wysokość wpisu stałego w sprawie sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką

w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także na portalu internetowym pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:
Agata Witkowska

Joanna Mojska

Otrzymują:

1. Projekt – Solartech Development sp. z o.o.

11. Wójt Gminy Dygowo +akta (k. 1-78)

12. aa